

Dieblif, da dette Pensionslovsforslag bliver til Lov, er det efter denne Pensionslov, at Embedsmændenes Pension grundlovs-mæssigen skal bestemmes. Denne Indvending, som i alt Fald i mine Dine syntes at være den stærkeste af dem, der ere fremkomne, taber sig altsaa og bliver, saavidt jeg kan se, uden nogen-somhelst Betydning. — Dette var i alt Væsentligt, hvad der blev anført af det ærede Mindretal med Hensyn til vore Forslag. Vi se jo denne Sag saa høist forskjelligt, at det ikke er noget Under, at man ikke har kunnet blive enig. Naar Domstolene fremdeles skulle beholde en saadan Afgjørelse som den, der hidtil har ligget hos dem, saa er det, der bestemmes, kun, som jeg før sagde, at man lader Sagen gaa fra den ene Domstol til den anden, hvorimod vi erkjende, at det er berettiget, at der sker en fuldstændig sagkyndig Undersøgelse af, om de Mistligheder, som ere paaagte den Vedkommende, ere rigtige, og naar det da oplyser sig, at de virkelig have fundet Sted, eller at de ikke have fundet Sted, saa ere vi fuldt overbeviste om, at Lovgivningsmagten er den Magt i Staten, hvor vedkommende Embedsmænd fuldt og sikkert kan vente Retfærdighed, forsaavidt det oplyses, at der er gjort ham Uret.

Chr. Minestad: Det er ikke mange Bemærkninger, jeg skal tillade mig at knytte til den ærede Ordførers sidste Foredrag; thi, som han bemærkede, staa vi paa saa forskjellige Standpunkter, at det neppe vil kunne lykkes Nogen af os at overbevise den Anden. Den ærede Ordfører bemærkede, at Betænkningen havde Ret, forsaavidt som den havde sagt, at Regjeringen ikke havde henvist Spørgsmaalet om; hvorvidt Embedsmanden havde gjort sig skyldig i nogen i den offentlige Mening værende Handling til den nye Kommission, som efter Udkaftet skulde oprettes. Det er fuldkommen rigtigt, men vel at mærke, hvem skulde da efter Regjeringens oprindelige Udkaft have Afgjørelsen af dette Spørgsmaal? Det kunde ingen Anden have end Domstolene, thi der var ikke i saa Henseende foreslaet nogen Forandring i den nuværende Retstilstand, som jo, efter hvad Alle ere enige om, er den,

at Afgjørelsen ligger hos Domstolene. Men hvad jeg vilde fremhæve før, var, at Regjeringen med Hensyn til Spørgsmaalet om Mistligheder havde henlagt ikke blot Undersøgelsen, men ogsaa Afgjørelsen til den nye Myndighed. — Det ærede Medlem bemærkede dernæst ligeoverfor min Betragtning om Sammensætningen af denne Kommission, betragtet alene som Undersøgelseskommission, at man kunde gjøre lignende Indvendinger mod mit Forslag, som jeg havde gjort mod hans. Jeg sagde, at jeg fandt, at denne Kommission, naar den blot skulde lede Undersøgelsen, var for vidtløftig, og hvis den overdrog enkelte af sine Medlemmer at undersøge, saa blev det ikke den, men dem, der kom til at lede den. Derimod bemærkede den ærede Ordfører, at jeg jo ogsaa i mit Forslag havde aabnet Muligheden for, at Kommissionen kunde overdrage enkelte af sine Medlemmer at lede Undersøgelsen, men Enhver ser jo, at der er en meget væsentlig Forskjel i denne Henseende mellem, om Kommissionen alene har Undersøgelsen, eller om den har baade Undersøgelsen og Afgjørelsen af dette Punkt; thi naar den alene har Undersøgelsen, er der noget Unaturligt i, at den ikke virkelig leder Undersøgelsen, men at nogle af dens Medlemmer gjøre det; men har den baade Undersøgelsen og Afgjørelsen, er der ikke noget Unaturligt i, at den lader Forundersøgelsen, som man saa ofte har Exempler paa, navnlig i Processer i andre Lande, foretage af enkelte af sine Medlemmer, og derimod Afgjørelsen træffes af dem alle i Forening. Deri er der slet ikke noget Unaturligt. — Den ærede Ordfører bemærkede dernæst, at min Betragtning om, at denne Afgjørelse neppe kunde siges at være stemmende med den Stilling, Grundloven havde villet tillægge Embedsmændene, neppe kunde være rigtig, fordi, sagde han, der staaer ikke Andet i Grundloven, end at Embedsmændenes Pension bestemmes efter Pensionsloven, og naar vi altsaa bestemme den her i Pensionsloven, er Sagen dermed afgjort. Men det forekommer mig, at det er indlysende, at den ærede Ordfører derved lægger altfor Lidt ind i Grundloven, thi Konsekvensen af hans Betragtning bliver altsaa den, at, naar man blot